

Telegraful Roman.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid. Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele

să se adreseze Redacției »Telegrafului Român«, str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefranțate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douări 24 fil., — de treiori 30 fil.,
rândul cu litere garmond.

Englîtera e compromită.

(b.) Senzaționalele destăinuirile ce le-a făcut fostul ministru al Greciei, Venizelos, cu privire la promisiunile Englîterei, sunt sdrobitoare incriminări, sub povara cărora diplomația engleză cade cu desăvârșire compromită. Căci Venizelos nu spune nici mai mult nici mai puțin, decât că atunci, când el a căutat se angajeze Grecia la o cooperare cu antanta, avea următoarele asigurări din partea Englîterei:

— «Antanta va contribui cu cel puțin 500,000 ostași pentru apărarea Sârbiei, iar succursul Italiei este garantat împotriva Bulgarilor, față de cari și Rusia va trimite cu siguranță 200,000 de oameni, având promisiunea României de a lăsa liberă trecerea acestei oștiri peste teritorul ei, și în cel mai nefavorabil caz o neutralitate binevoitoare a României, garantată față de antantă. Dar întrând și Grecia alături de antantă, și concursul României e asigurat. Au mai spus cei din Anglia dlui Venizelos, că legea pentru serviciul militar obligator în Anglia cu siguranță până la primăvara va fi fapt împlinit. Dar și până atunci Anglia cu voluntari va putea pune 700,000 de oameni alături de Franțezi pe frontul de vest împotriva Germaniei. Si apoi promisiunile pentru după reușita expediției balcanice sunt pentru Grecia cu adevărat strălucite. Albania de nord se va da Sârbiei, Italia renunțând absolut la această parte, iar Albania de sud va fi a Greciei. Bulgaria va fi împărțită între Sârbia, România și Grecia, plus că Grecia va căpăta însemnate teritorii turcești.

— «Aș fi fost un nebun, zice dl Venizelos, dacă în asemenea condiții nu aș fi pledat pentru o cooperare a Greciei cu antanta, de vreme ce nu puteam crede, că asigurările diplomaților englezi se fie numai vorbe goale. Acum recunosc, că am fost înșelat din partea diplomației, pe care o credeam cea mai corectă din lume».

Iși stă mintea în loc, când cetești aceste declarații ale marelui grec Venizelos, pe care lumea îl credea vândut intereselor străine, nu condus de binele țării sale, când se angajase cu atâta fervență de a țurni patria sa în răsboiu alătura de antantă.

Din destăinuirile ce le face acum însă reiese, că Venizelos a lucrat în bună credință, ca mare binevoitor al patriei sale, când a luat de bani buni promisiunile solemnale ale Englîterei. Si din om cinsit era se devie, fără să vrea, un trădător al patriei sale, tradat de Englîterea, dacă prevederile regelui său și energia acestuia nu l-ar fi scăpat de dezastru ce era gata să pregătească Greciei, încrezându-se în vorbele unui diplomat englez mai mult decât în advertisamentele regelui său.

Au trebuit evenimentele să confirme prevederile regelui Constantin, ca dlui Venizelos să i se deschidă

ochii asupra abizului în care era să-și arunce țara, dacă brațul viguros al domnitorului nu-l dedea în momentul cel mai critic pe «Bismarck»-ul Balcanilor la o parte. Atunci Venizelos a plecat supărat în patria lui natală, pe insula Creta; și considerând popularitatea enormă de care se bucură la Elini, cari în el văd pe făuritorul nouei Grecii eșite atât de mărită după pacea dela București, va fi fost neșpus de greu și pentru regele Constantin se-și impune voința regală față de popularitatea unui Venizelos. Înrudirea atât de aproape cu împăratul german, a cărui soră este regina Greciei, sigur că a contribuit atunci, ca fantasticii Greci să vadă mai curând în regele lor o piedecă a realisării idealului grecesc, decât în Venizelos.

Azi e clar însă, că dacă Grecia poate se realizeze ceva din ideal, numai mulțumită politicei regelui Constantin va fi în stare se o facă.

La tot casul pățania lui Venizelos va fi de un oarecare efect și pentru fantasticii «acționiști» din România, cari într-un timp nu se rușinau a ataca pe regele României Ferdinand pentru simplul motiv, că nu vrea se ieș Ardealul, pe care Rusia îl promitea mereu României, întocmai cu aceleaș garanții, cu cari Englîterea voia se fericească pe Greci cu Albania de pildă.

Pentru pace. Mai mulți deputați din dumă rusă publică o declarație, în care spun, că Rusia nu mai poate aduce jerfie de prisos în răsboiul actual, și cer, ca Rusia se lege pace cu Germania și Austro-Ungaria.

Pajura mică. In dieta croată a fost cetit autograful preaînalt, prin care Maiestatea Sa, Regele, provoca deputații croați se aleagă o deputație regnicolară de doisprezece membri, care se între apoi în pertractări cu o asemenea deputație a dictiei ungare, pe temeiul articolului de lege I din 1868, paragraful 62, și se stabilească împreună pajura mică comună a Ungariei și a Croației, Slavoniei și Dalmatiei, ca pajura aceasta mică comună să poată fi întrebuită apoi pentru deosebirea lucrurilor comune, ungare și croate. Înțâlegerea la care vor ajunge deputații va fi supusă ambelor parlamente, din Budapesta și Zagreb, spre aprobare. Această dispoziție preaînaltă a fost provocată de imprejurarea, că Croații nu au fost prea mulțumiți cu felul, cum a fost rezolvată, la timpul seu, chestia pajurei și a emblemelor.

Centrala băncilor. Astăzi, Luni, se va începe în dietă discuția asupra proiectului de lege despre înființarea centralei băncilor din statul nostru, dacă guvernul nu va lua cumva proiectul de lege dela ordinea zilei, amânând pe mai târziu discutarea și votarea lui. Opoziția adeca nu e prea mulțumită cu acest proiect de lege, în care vede o bună armă, de care guvernul se va putea folosi totdeauna pentru a-și înjgheba majoritatea par-

lamentară. De aceea, șefii partidelor oponiționale au luat hotărârea, se ducă o luptă energetică parlamentară în contra acestui proiect de lege, desconsiderând cu totul pacea parlamentară, reclamată de zilele grele ale răsboiului. Conte Apponyi, de care cam ascultă opoziția, e însă de părere, că guvernul trebuie se convoace o anchetă, în care se fie reprezentată și opoziția, pentru a se face în proiect modificările necesare, după ce apoi are se fie luat proiectul în desbatere parlamentară. Se poate, că se va învoi guvernul, și va accepta și modificările făcute de opoziție, mai ales că ele culminează în faptul, de a se numi în consiliul de administrație al centralei și cățiva din opoziție.

Informații de cafenea. În camera română, la discuția asupra proiectului de răspuns la mesajul tronului, a afirmat un domn deputat, Leonte Moldovean, ardelen de origine, că domnul C. Stere, rectorul universității din Iași, ar fi fost prin Ardeal pe la începutul conflictului european, cu știrea guvernului român și cu automobilul ministrului de interne român, și a indemnătat pe Români ardeleni se remână credincioșii tronului și patriei și să-și facă datorină ca buni cetățeni ai statului lor în răsboiul desfășurat asupra Europei. Noi, Ardelenii, nu știm însă nimica despre o astfel de călătorie a domnului C. Stere prin Ardeal. Si tot noi, Ardelenii, trebuie se protestăm cu toate energia în contra presupunerii, că noi numai indemnăți de alții am ști să ne facem datorină față de tron și patrie. In chestii de patriotism și dinasticism noi nu cerem și nu primim lecții dela nime. Attitudinea noastră politică noi n'io croim, conform intereselor noastre, fără intervenția altora; și ceice cred că nu e bună, se fi remas aici acasă, se nu fi fugit în România, ca se fi croit ei atitudinea politică a poporului român din Ardeal, după a lor pricere, dar și pe răspunderea lor.

Organizația socolistă desființată. Cei din Boemia aveau o organizație, mai mult sportivă decât culturală, numită «Socol», în cadrile căreia puteau se între, nu numai toți Cehii, ci și ceialalți Slavi din monarchia austro-ungară. Aceasta organizație a fost acum desființată, prin un ordin al ministrului de interne din Austria, pe motivul, că organizația avea legături cu streinătatea și nutria sentimente de simpatie față de Rusia și Sârbia. «Am desființat organizația socolistă, cu reședința în Praga, pentru tendințe antimonalnice și antidinastice, și pentru că aceasta organizație e primejdioasă pentru stat», — se spune în ordinul ministrului austriac de interne. Negreșit, că guvernul austriac va avea dovezile în mâna despre tendințele antimonalnice și antidinastice ale socoliștilor, și numai pe baza dovezilor le va fi aruncat Cehilor în față aceasta acuză gravă.

Eroii noștri dela Doberdo.

Ziarul »Românul« din Arad primește dela frontul italian următoarea scrisoare interesantă, trecută prin censura militară:

Câmpul de luptă, luna Decembrie.

Vă trimitem de astădată un foarte palid raport despre eroismul trupelor noastre, cari luptă pe frontul Isonzo-ului — vorbesc despre regimentele în majoritate compuse din Români — despre ce până în acest moment numai puține comunicate oficiale înregistreză câteva amănunte numai ale violentelor lupte, ce au ținut fără intrerupere patru săptămâni, căror lupte li s'a dat denumirea colectivă: a treia luptă dela Isonzo.

Artilleria italiană vreme de peste 50 de ceasuri a ținut fără intrerupere sub o îngrozitoare canonadă partea frontului nostru, contra căreia se proiectase atacul. Loviturile de tun de toate calibrele se urmău întocmai ca loviturile ciocanelului dela sonerie.

Obuzele grele făcuseră una cu pământul tranșeele infanteriei noastre, iar pierderile trupelor creșteau într'u na.

Cu toate acestea voinicii noștri s-au menținut cu eroism în acest iad îngrozitor, cu voință neînfrântă așteptând atacul infanteriei inamice.

Focul tantalic al tunurilor dușmane de diferite calibre continua cu o violență tot mai crescândă. Forță numerică preponderantă a inimicului îi permitea acestuia să-și arunce în luptă noui și noui regimente.

Adeseori în decursul luptei am putut constata prezența a 4—5 regimenter inimice în fața frontului a către unui regiment al nostru.

Regimentul de infanterie Nr. 61 din Timișoara, în majoritate compus din Români (se recrutează din bănăteni), se menține bine în pozițiile lui. În mai multe rânduri inimicul reușise să străbată în pozițiile acestui regiment viteaz, în tranșeele lui, — în tranșeele unui pluton inimic străbatuse de 12 ori, — dar în tot atâtea rânduri Românașii noștri au ieșit învingători din această teribilă luptă dată piept la piept, și au respins inimicul fără a fi săliți, ai noștri, să-și arunce în foc rezervele.

Chiar și după această luptă ucigașoare de nervi, spiritul ce domnea în rândurile vitejilor noștri ai acestui regiment era excelent, aşa, că după respingerea unui atac violent o companie a acestui regiment sări din tranșee urmărind pe inimic și prințând cu acest prilej 1 ofițer, 3 subofițeri și 51 soldați și luând 1 mitralieră.

Iar când apărarea și păstrarea neîntreruptă a pozițiilor era aproape cu neputință, din cauza marilor pierderi suferite, electrificate de vorbirile ofițerilor lor compăniile se avântau la noui contra-ofensive, ori de căteori inimicul îndrăsnia să urce peste ruinele tranșeelor noastre.

Regimentul 43 din Caransebeș, — curat românesc, bănățean, — a fă-

cum adevărate minuni. Despre acest regiment, care se poate mândri și a fi avut pe vremuri de comandant pe nemuritorul general român *Traian Doda*, ziarul «Az Ujság» din Budapesta publică următoarele dela corespondentul său de pe câmpul de răsboiu:

«In luptele teribile ale celei de a treia ofensive italiana s'a dovedit în mod strălucit tenacitatea neîntrecută a regimentului de infanterie 43 din Caransebeș.

Regimentul acesta nu aici a cules lauri cei dintâi, nu aici a rezistat singur cu curaj desprețitor de moarte atacurilor înverșunate ale dușmanului. Prima oară acest regiment a ținut piept cu Rușii, apoi a apărut contra Italienilor marginile frâmătate cu sânge ale platoului Doberdo.

E fapt cunoscut, că în întreg decursul răsboiului frontul acestui regiment niciodată nu a fost străpuns de dușman, nu l-a mișcat din loc nici hoardele rusești, cari atacau în câte 14 rânduri successive, dar nu l-a cătinat din loc, după o pregătire de sute de mii de granate de artillerie, atâcând cu forțe preponderante, nici Italienii. Bravii feciori ai acestui regiment s-au validat ca atari atât în ofensivă, cât și în defensivă.

In defensivă acest regiment s'a distins pe muntele San Michel, pe care l-a apărut în mod minunat și cu jertfărea tuturor soldaților în timpul celei mai violente ofensive italiene. Nici suferind 50—60% pierderi el nu s'a retras, mulțimea Italienilor cu nici un pas nu a putut să-l împingă îndărăt.

Toate atacurile le-a respins cu forțe mari pierderi pentru Italieni.

Peste 1500 cadavre italiene, cari zăceau înaintea frontului acestui regiment, erau mărturiile amuțite ale vitejiei eroilor.

Afară de aceasta, regimentul acesta mai făcu un mare număr de prizonieri italieni.

In ofensivă acest regiment de eroi a dat o pildă strălucită de vitejie pe platoul Doberdo.

In ziua de 22 Octombrie, cu prilejul unui atac executat cu foarte mari forțe, Italienii reușiră să pătrundă în pozițiile noastre, nimicite complet de artleria dușmană. Dar prințul'un contra-atac executat cu un uimitor avânt, regimentul 43 a recuprat toate tranșeele. Un singur batalion al regimentului a făcut mai multe sute de prizonieri italieni.

De altfel despre această faptă glorioasă face amintire în comunicatul său și mareșalul Höfer.

Tin să amintesc, că *regimentul 43 de infanterie este un regiment curat românesc*.

Acei lei, în șururile cărora granatele italiene de 28 cm. nu au putut să provoace nici cea mai neînsemnată desordine, și cari în modul acesta au dat o pildă strălucită a iubirii lor de patrie, cu jertfărea propriei vieți, au fost Români.

Și încă ceva, într-o singură zi au fost decorați 800 dintre eroii acestui regiment. Acestea este un fapt, aşa cred, fără păreche în decursul acestui mare răsboiu.

Eu trăiesc între acești eroi cu decorațiile pe piept, în urmare pot stabili în mod absolut obiectiv, că: *Eroii români și-au făcut datorința și au dovedit cu fapte iubirea lor față de tron și patrie!*

Răsboiul.

Atacurile Rușilor, cu puteri numeroase, au fost continuat și în zilele din urmă la frontul răsăritean, în special la granițele basarabene și la Tărăuț, în Bucovina.

S'au dat asalturi desperate asupra pozițiilor trupelor noastre, dar toate au fost inicate în focul bravelor noastre

trupe. Dușmanul a avut perdeți foarte mari și a fost silit să se retragă în pozițiile sale de mai nainte. Si pe alte locuri au incercat Rușii se spargă frontul nostru, dar fără succes.

La frontul dela apus Germanii au luat un sănț dela Englezii. Din Muntenegru nu a sosit nici o știre mai însemnată, decât că la Iepu s'au mai găsit patru tunuri sârbești, cari erau îngropate în pământ. La frontul italian atacurile dușmanului au fost pretutindenea respinse. Focul de artillerie e aici în permanență. La Salonic se așteaptă atacul trupelor germane și bulgare asupra aliașilor, incubați în acest oraș grecesc, prefață în fortăreață. Comandanțul trupelor franceze din Salonic a arestat pe ambasadorii Germaniei, Austro-Ungariei, Turciei și Bulgariei de acolo, împreună cu familiile lor. Guvernul grecesc a protestat.

Serbarea școlară în Brașov.

Instalarea directorului Dr. Iosif Blaga.

Un act pe căt de simplu și de scurtă durată, pe atât de înălțător în simplitatea sa și de o mare însemnatate pentru noi și viitorul nostru a avut Mercuri loc în sala de ședințe a Eforiei scoalelor noastre românești din Brașov, comoară atât de scumpă și făla și mândria atât a Romanilor brașoveni, că și a întregului neam românesc: *Instalarea nouului director Dr. Iosif Blaga*. Serbarea a decurs, după „Gazeta Transilvaniei”, astfel:

La 11 ore a. m., în fața membrilor Eforiei și Delegațiilor școlare și a corpului profesoral dela școalele medii și reale, în o liniște solemnă Prea On. Domn Dr. Vasile Safta, protopopul Brașovului și președinte al Eforiei școlare, dă ceterile decretului, prin care Ven. Consistoriul arhiepiscopal aprobă alegerea de director a d-lui Dr. Iosif Blaga. Părintele protopop în mod solemn predă apoi decretul nouului director, care emoționat rostește următoarea vorbire:

Mult stimate D-le Prezident al Eforiei, Onorate Delegațiuni și Onorat Colegiu profesoral!

Inainte de a rosti căteva cuvinte de mărturisire a ideilor și sentimentelor, cari mă preocupă în acest moment sărbătoresc, dată-mi voie ca mai întâi să mă intorez cu sufletul la neuitatul director reposat *Virgil Onițiu* și să mă inchin duhului lui, care planează deasupra noastră și care mă face să privesc cu sfârșit la calea ce mi s'a deschis, în urma trecerii lui la sferele cerești.

Și acum având să-mi mărturisesc credința ce mă stăpânește, când mă văd în fața autorității școlare, chemate a-mi lăsa cea mai mărturisire și în fața colegilor mei profesori, marturi la acest act important, și firesc, să recunosc, că dela puterile și dela simțul de datorie și de răspundere, care flințează în inimă mea, vor depinde în prima linie rezultatele activității mele viitoare, ca director al școalelor noastre secundare.

Chemarea de a conduce școalele noastre îmi impune multe și mari postulate, sub diferite raporturi. Mi se cere să am simț pedagogic, cunoștințe, experiențe încercate și chiar convingeri pedagogice, având să fiu în stare să știu toate imprejurările, ce și corect, pedagogicește și ce nu e, pentru a instruia să urmeze în cursul normal de știință pedagogiei de azi; mi se cere să fiu orientat de felul de învățământ și de organizare al școalelor dela alte neamuri și din alte țări, pentru a-i deosebi și rezultatele, cari și au dovedit îndreptățirea și valoarea, și cari se potrivesc pentru relațiile noastre, să poată fi introduse și în viața noastră școlară, în vederea perfecționării continue a învățământului nostru, la ce trebuie să răvnim; mi se cer insușiri deosebite, personale, de putere educativă prin cari se influențiază adâncurile sufletești ale elevilor ca: iubire, chibzuiu, paciență, stăpânire de sine, consecință, rigoare și chiar și neîndurare, când e trebuință, pentru ca să se sustină și să se aplică cu efectul dorit disciplina școlară, în vederea conducerii tinerimii noastre pe calea hărniciei și a virtuților și mi se cere un deosebit tact, pentru a să rămână între mine și colegii mei profesori, cari toti au rol de conduceitori în școală, și să neșirbită și să se cultive tot mai mult înțelegerea și increderea reciprocă, condiția sine qua non a unității în conducederea vieții școlare.

Nu stiu, dacă dispun de atâtă forță intelectuală și morală, cătă mi-se cere, ca să pot corespunde acestor postulate, cari

devin și mai grele pentru mine în urma faptului, că am să iau conducederea școlară între imprejurări extraordinar de nefavorabile, în vremuri grele și mare lipsă de profesori.

Adevărat că petrecând atâtă timp și fiind în relații atât de apropiate cu neuitatul și distinsul meu antecesor, ideile și sentimentele lui vor fi influențat și sufletul meu și în aceasta în multe privințe, căle pe cari am să urmerz, le găsesc deseminate de el și vor fi și luminate de razele, ce au remas în viața noastră școlară ca o bună tradiție — din sufletul lui *Virgil Onițiu*!

In unele chestiuni, cred să fiu ajutat, și de cunoștințele și experiențele dobândite în activitatea mea de până acum, precum și de firea mea, care mi-a fost și până acum de mare folos în chemarea mea de profesor; dar simtesc, că în multe privințe mi se impun încă studii serioase, stăruință și preocupări neconveniente, în chestii din învățământ și organizare, pentru a se putea realiza, pe terenul nostru școlar, binele dorit de Dvoastră și de tot neamul românesc, care poartă interes și iubire școalelor noastre și simtesc că mi se cuvine să apreciez valoarea și trebuie să sprijinului iubitilor mei colegi profesori, cu cari împreună am să rezolv problemele grele ale vieții noastre școlare, și să sprezie valoarea și trebuie să sprijinului onoratelor autorități superioare și administrative școlare, cu cari am de consultat și rezolvat atâtă chestie de importanță pentru mersul bun și pentru progresul școalelor noastre.

Ceace mi mai potențiază în grad deosebit, simțul de răspundere și de datorie pentru chemarea mea viitoare, este și dovadă de încredere manifestată așa de împărat de toți factorii puși să-și deie colaborarea la alegerea mea. Dovada aceasta de încredere — candidarea unanimă din partea corpului profesoral și alegerea tot unanimă, din partea corpurilor administrative școlare, — nu o pot uita nici odată și nici nu poate rămânea fără efect în sufletul meu. Și dacă ea-mi mărește simțul de răspundere și de dato ie, sper, că are totdeodata să-mi întărească și credința și voința pentru îndeplinirea chemării mele și pentru satisfacerea multelor postulate, ce mi se impun sub raportul acestei chemări.

Și astfel îndrăznesc, mult stimate domeniile, Onorați membri ai Eforiei și ai delegațiilor și iubitii colegi, să vă încredeți, că constiu de importanță situației, ce mi s'a creat, a încrederii, ce mi s'a acordat și a postulatelor, ce mi se impun, voi depune toate puterile sufletului meu și tot timpul, de care dispur, în serviciul școalelor noastre și-mi voi da silință, ca toate preocupările mele în această direcție să fie îndreptate spre idealul, care a fost totdeauna steaua conduceatoare în desfășurarea vieții școalelor noastre de aici, idealul, pentru îndeplinirea căruia a stăruit atât de mult marele meu antecesor, *Virgil Onițiu*!

Pătruns de aceste idei și sentimente primesc cu inima deschisă și cu credință în ajutorul lui Dumnezeu jurământul, ce mi se cere.

Urmează acum depunerea jurământului de un conținut bogat, pe care părinții protopop îl testează cu glas tare, ștefanând în relief întreaga lui însemnatate, iar noui director cu o mâna pe sfanta evanghelie și cu sfanta cruce în celaltă, îl repetă, constiu de nouă-i chemare, și după ce îl subscrise, întreaga asistență se întoarce cu față spre Răsărit, iar părintele protopop rostește următoarea bogată implorare a Duhului sfânt:

Tu Doamne, Dumnezeul moșilor, strămoșilor, părinților și fraților nostri, trimite Duhul tău cel sfant asupra iubitului nostru director, Dr. Iosif Blaga, să-i lumină mintea, să-i încălzească inimă, să-i făurească voință și să-i întărească energie, ca să conduceă într-zile îndelungate, întreg, sănătos, voinic și vesel, fiul neamului nostru tot pe cărările binele, frumosului și ale adevărului, și să facă din ei toți tot atâtă ostăi eroi ai iubitei noastre patrii, ai sfintei și strămoșești noastre biserici române ortodoxe și ai mult incercatului nostru neam românesc..... Amin.

Cu aceasta actul instalării s'a terminat și au urmat felicitările.

Felicitând și noi pe noui director, în care stim că școalele noastre din Brașov și-au căștigat un bun, harnic și înțelept conduceător, îl dorim, ca munca grea de regenerare, începută de regretul director *Virgil Onițiu*, să o conduceă până la realizarea idealului sfant, amintit în vorbirea D-sale și-i dorim și din parte-ne tot ceea ce-i a dorit părintele protopop în adânc simțtele cuvinte de implorare. Dumnezeu să-i ajute!

Din România.

Vorbirea domnului P. P. Carp în cameră.

Martii, săptămâna trecută, a luat cuvântul în camera din București și marele bărbat de stat al României, domnul P. P. Carp, pentru a și precisa punctul de vedere în politica esternă a țării sale. Înaintea sa vorbise domnul *Nicolae Jorga*, cuminte ca totdeauna. Vorbirea lui Carp o găsim astfel resumată în foile din București, cari mai pot să ne sosească:

Discursul frumos al d-lui Iorga nu a ajuns la o concluziune. În mijlocul acestei catastrofe ar trebui să ne dăm seama de telurile puterilor beligerante și numai întrat în realizarea acestor teluri ar asigura rea-

S'au creat tot soi de legende. De pildă: desorbirea popoarelor mici. Alianții au luat spărarea popoarelor mici pentru a se servi de dansele.

S'a zis: distrugerea militarismului german și salvarea civilizației franceze. Nu există altă civilizație, decât europeană, la care au conlucrat toate popoarele Europei.

Orthodoxismul și panslavismul Rusiei n-au fost nici odată și nu sunt niciu năzuință de a derobi pe alții, ci de a întinde domina-

ținea rusească.

Să vedem mai întâi cauzele, pentru care statele beligerante au intrat în acest răsboiu.

Anglia nu are nici grija popoarelor, nici civilizația de apără; ea luptă pentru propriile sale interese, pentru zdrobirea curenței germane.

Politica Germaniei a fost trasată dela început: această putere nu poate urmări nici o extensiune pe mare, și fatal, Germania trebuie să întâlnească pe Anglia în calea ei.

Austria urmărește crearea unei mari împărații, în care elementul dominant va fi slav, dar va ţine piept întinderii dominației rusești.

Rusia?... Dar să nu ziceti că sunt vorbele mele...

S'au făcut declarări oficiale și categorice, pe care vi le amintesc: Rusia vrea Marea Neagră cu gurile Dunării și Dardanele. Față de aceste tendințe, trebuie să vedem, care va intra în contradicție cu interesele noastre. Dominația marilor? Rivalitatea pe mare între Anglia și Germania? Posibilitatea ca Austria să ajungă o mare putere slavă? Sau tendințele Rusiei, care vrea Dardanele și gurile Dunării cu o parte din Moldova de jos?

D-voastră vorbiți de realizarea idealului național peste Carpați. Dar putem realiza noi idealul național singuri, sau numai în tăvorășie cu cineva? Cari sunt condițiunile în care noi am putea realiza idealul național?

Ardealul l-am putea avea numai prin zdrobirea deficitivă a Austro-Ungariei. Ar trebui să avem ajutorul Rusiei. Dar Rusia pretinde, că trei sferturi din Bucovina sunt ale ei și că o mare parte din Banat este a Sărbiei. Rusia nu va sacrifica nici un soldat pentru idealul nostru național. Idealul românesc există numai pentru noi; pentru Rusia există numai idealul rusești.

Cu o Rusie invingătoare noi pierdem și drepturile noastre la mare, și gurile Dunării, și portile de fer, unde ar fi stăpână Sârbia. În loc de ideal național, luptând pentru o Rusie invingătoare, noi am realizat cotropirea noastră economică, iar tăcutul ne arată, că totdeauna cotropirile economice au fost antemergătoare cotropirilor politice. Sacrificiul propriei noastre existențe nu poate ajuta pe frații noștri, ci ne poate face doar să devinem și noi egali cu ei în suferință.

Când s'a discutat la Londra chestiunea garilor Dunărei, n'a fost alături de noi nici Franța, nici Rusia, nici Austria, ci singura putere care a opus un veto categoric în avansul nostru a fost Germania.

Aceasta este pentru noi singura urmare a creșterei puterii germane: ne-a salvat independența economică, deci și pe calea națională.

Numai acțiunea Rusiei în răsboiul actual vorbește de interesele noastre: cu nici un preț nu trebuie să ajungem vasali Rusiei. Aceasta este interesul și datoria noastră.

Opinia publică se impotrivesc? D-lorga a spus adineauri, că opinia publică trebuie condusă. Dar ce fel de opinie publică este aceea încasată de agitatori, din care unii cu prea multă usurință și prea mare neprincipere politică, iar alții cu o prea mare rea celință.

Di Petru Carp inchieie adresându-se d-lui Brătianu, că trebuie să ia negreșit o hotărare, căci nămaia politica de nehotărare îl aduce suferințele de azi.

Sedinta se ridică la orele 5 jum.

NOUTĂȚI.

Bonuri pentru pâne și faină. Începând cu ziua de 10 Ianuarie 1916, conform ordinării guvernului urgar, se introduce pe întreg teritorul țării mai multe măsuri privitoare la consumarea de pâne. Se permite fiecărei persoane pe zi să consume cel mult 240 grame din faină de grâu, săcară sau orz, sau din faină acestora mesterat. Cantitatea numită poate fi urcată la 300 grame pentru muncitori, și la 400 grame pentru producători. Cinci grame de faină se socotesc în 7 gr. de pâne. Bonurile de pâne sau de faină se dau din partea autorităților administrative acelora, care n'au depozite proprii; iar cei ce au asemenea depozite, au să le întrebunțeze întâi pe acestea, și numai după aceea vor primi bonuri. Dacă cineva are cereale mai multe, decât li trebuie, plusul are să-l pună la dispoziția autorităților, unde îl se va plăti prețul maximal. Persoanele, care iau masa în restaurante sau alte locuri de acest fel, primesc numai bonuri de pâne. Cei ce calează ordinația guvernului se pedepsesc cu închisoare până la două luni, amendă până la 600 coroane, și cu confiscarea eventualului depozit neanunțat.

Concert pentru invalizi. În 14 Ianuarie st. n. s. c. se va da în teatrul orașenesc o mare reprezentare de concert și operă, — în beneficiul soldaților invalizi. Vor concura artiștii cântăreți: D-na Veturia Trieanu, d-nii Gerhard Jekelius și Ionel Crișanu, și capela orașenescă întregită. Se vor reprezenta creațiuni de ale maestrilor: Verdi, Schubert, Beethoven și Duk Fock precum și măgăritarul „Secretul Susanei”, operă într-un act de Wolf Ferrari. Biletele se pot lua dela cassa Teatrului orașenesc începând din 5 Ianuarie n. adecăd de Miercuri. Programul detaiat îl vom da într-un număr viitor al ziarului nostru.

Schimbare de nume. După numele comandantului nostru, a generalului Kövess, strada Ieftanovici din Sarajevo se va numi de aici înainte strada Kövess.

Distincție. Impăratul Wilhelm a conferit generalului Hermann Kövess de Kővárháza ordinul regal prusian *l'our le mérite*. Maiestatea Sa domnitorul nostru a permis distinsului general să primească și să poarte ordinul ce îl se acordă.

La școală de moșit din Sibiu se încep cursurile la 1 Februarie 1916. Instrucția se face în limba maghiară, germană și română. La cererea de primire este a se alătura atestat de botez, atestat de școală despre destoinicia în cete și scriere, atestat medical și atestat de moralitate. Primirea poate fi cerută în scris, ori cu graful, prezintându-se petenta în persoană la 1 Februarie la directorul școalei. Întrenirea se poate căpăta în internatul școalei pentru 20 coroare la lună. Cateva dintre eleve pot primi și locuință în internat. Taxa de primire face 80 coroane, și alimentarea pe cinci luni, cătă în cursurile, 100 cor. Banii se plătesc înainte.

Pentru domnii ofițeri pensionați. Comanda pieței din loc atrage atenția domnilor ofițeri pensionați asupra faptului, că dacă su trebuință de bilete de legitimărie pentru a călători în haine civile pe căile ferate sudice, au să se anunțe până în 15 Ianuarie 1916 la comanda pieței din loc, unde primesc legitimație pe cinci ani.

Unt și brânză. În localul de vânzare al orașului nostru, în strada Turnului nr. 25 se îndeplinește de Emmerthal și unt din Danemarca, de calitate excepțională. Untul se vinde în bucate de $\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$ și $\frac{1}{2}$ kilogram cu prețurile: 1-06, 2-12 și 4-24 coroane. Kilogramul de brânză costă 5 coroane.

Mare nenorocire pe calea ferată. În Italia s'a înfăptuit un groaznic accident de tren. Aproape de gara San Lazzaro, de pe 7 kilometri de la Bologna, trenul accelerat venind dela Ancona s'a ciocnit cu totă puterea de vagoanele unui tren de povară, care se oprișe înaintea gării. Locomotiva, un wagon al postei și alte două vagoane s'au făcut jaudări. Pe locul accidentului stăpânea o negură groasă, care a impiedicat foarte mult opera de salvare. Din mijlocul ruinelor s'au scos 18 cadavre 30 greu răniți și alții 50 ușor răniți. Nenorocii, care se mai aflau în viață, au fost dusi la spitalul din Bologna.

In Albania. Principesa Ipsilanti din Atene depesează comitetului de îngrijire a soldaților prizonieri următoarele: Toti prizonierii austro-ungari se găsesc în Albania, în satele Cobasa, Lazana, și Fieri, între Durazzo și Valona, la o distanță de 10–20 kilometri de la malul mării.

Blocada Greciei. Vasele de răboiu ale Imperiului înțelegerii au plecat în cea mai mare parte dela Dardanele spre malurile Greciei. În fața porturilor greci se sosesc în fiecare zi vapoare nouă de răboiu atât engleză, cat și franceză. Flota înțelegerii controlează dela distanță cu multă agerime porturile numite. Este o blocadă în toată forma.

Fortificarea Salonicanului. Ziarele parisiene declară, că orașul Salonici este gata pentru orice eveniment din punct de vedere artistic; însă numărul trupelor lasă încă mult de dorit. Alianții, cum se afirmă, au transportat la Salonici peste 1100 de tunuri. Batterile de mare calibră au să sosesc numai de aici încolo. În Salonici și la șanțurile din afară s'au construit garduri de sărmă, lungi de 800 de metri.

Răspăi a muncii. Ziarul „Steagul” din București scrie următoarele: „Suntem informați, că preotul Lazar Gherman, care facea agitație federală ca refugiat bucovenian și care în timpul din urmă era predicator la biserică rusă din capitală, în urma măsurilor luate de Sf. Mitropolie a părăsit țara, fiind numit de către guvernul rus, superior și bisericii rusești din New York. S'ar adevări astfel, că acest preot era un simplu șeic rus și că încercarea lui de a intra în Universitatea era un mijloc de a putea lucra în această calitate la adăpost de bănelui.” — Părintele Lazar Gherman și-a primit astfel răspăi pentru munca sevărătă în interesul altora, nu al neamului său.

Mulțumită. Vrednicii parohieni, Nicolae Dumitru Boriciu, cu soția sa Domnica Ola, au dăruiat sf. biserici din Intorsura-Buzăului suma de 100 cor. Dupa ce numărul credincioși și în anii trecuți au mai dăruiat foarte 100 cor. bisericii, și pe calea aceasta aduc mulțumită harnicilor și vrednicilor parohieni, care nici în timpurile acestea grele nu și uită de orotitoarea neamului nostru. Intorsura Buzăului, la 16 Dec. 1915: George Cerbu, preot-cap.

Mort în urma unei mușcări de porc. Băiatul de 13 ani, Teodor Gherlan, din satul Rontău lângă Oradea-mare, se juca în dram cu alți copii. Un porc deodată s'a aruncat la băiat și l-a muștat de picior. Nu s'a dat incidentului nici o importanță și rana s'a vindecat. Dar după cîteva zile Teodor Gherlan s'a simbolnăvit și, în grele suferințe, a murit. Moartea i-a venit probabil din mușcătură porcului. S'a constatat anume, că animalul care îl mușcase, fusese turbat. Cercetarea medicală are să decidă în afacerea aceasta.

Intrunirea parlamentului grecesc. Camera Greciei se intrunește în ziua de 24 Ianuarie 1916, decumva evenimente neprăvăzute nu vor cere să se intrunească mai curând.

Deficit. Guvernul italian s'a hotărât absa acum să publice sortările privitoare la expoziția jubilară italiană dela 1911, cînd parlamentul să acopere deficitul numitei întreprinderi naționale. Deficitul trece peste suma de 16 milioane lire.

Telefon între Berlin și Sofia. După unele probe deplin reușite, s'a deschis comunicația telefonică între Sofia și Berlin. Cu toată că distanța este considerabilă, conborbirile se aud totdeauna cu deplină claritate.

Pentru săracii meseriașilor noștri. La darurile de Crăciun ale Reuniunii meseriașilor sibiieni au mai dărui: Firma comercială I. B. Messelbacher, 20 cor., Ioan de Preda, avocat, 4 cor., și Basiliu Necșa, paroh în Apoldul de sus, 3 cor. Apelând și la alții generoși contribuvenți, aducem sincere mulțumiri pentru darurile înscrise. Pentru comitetul Reuniunii meseriașilor sibiieni: Vic. Tordășianu, președinte.

Sirope de cafea. La începutul răboiului cu Italia s'a constatat nu odată, că soldații italieni porneau atacul de obicei, după ce mai întâi trăgeau căteva frighiuri zdravene de coniac. Acum s'a pornit și în Italia miscrearea de a reduce întrebunțarea băuturii spirituești în armată. În cantine nu se mai vine vin. Portiile de vin, ce se dău soldaților, s'au redus și s'au înlocuit cu cafeaua. Medicul regimentului poartă astăzi o sticlă cu sirop de cafea, în locul sticlei de coniac, pentru primul ajutor.

Fără succes. Expediția americană de pace, în frunte cu milionarul Ford, a fost oprită să organizeze adunări publice în Copenhaga Damnearcei. Autoritățile d'acolo au oprit orice fel de conferențe, în care s'ar vorbi despre tema răboiului. Rezultatul oprișii are să fie, că pacifistii americani își vor vedea de alte treburi.

Biletele de 2 fileri. Primul următoarele: Biletele de 2 fileri, introduse în restaurante și cafenele sibiene, au dat în anul 1915 rezultatul de 2823 coroane. La sumă aceasta, care înțețe pe toate celelalte din anii precedenți, au contribuit: Hotelurile Europa, Bonfert, Imperiul Roman, Schmidt, cafenele și restaurante Kovats (Unicum), Stadtspark, Sattler, Unger, Bugl, Hager, Niedlich, Schübergarten și restaurantul din Dumbrăvă. Scăzând cheltuielile de tipărire și de alte lucrări mărunte, în sumă de 345 cor. 43 fileri, restul de 2477 cor. 57 fil. s'a dat filialei sibiene a societății Crucea Roșie, care a primit astfel dela începutul răboiului și până astăzi 3208 cor. 6 fil. din biletele de 2 fileri. Comitetul reuniunii femeilor germane multumește tuturor persoanelor, care i-au dat mâna de ajutor și le roagă de sprinț și pentru viitor.

Mesajul de tron bulgar.

Mesajul de tron, cu care Regele Ferdinand a deschis parlamentul bulgar și despre care am făcut pomenire în numărul trecut, a fost de cuprinsul următor:

„Domnilor deputați! Eu și guvernul meu am făcut timp de peste un an, după încreparea răboiului european, sforțări de necrezut pentru a ajunge la o înțelegere cu vacina noastră Sârbia, pentru ca să ni se restituie pe cale pacinică teritoriile ce ne luase prin trădare. Sforțările noastre n'au isbutit, dat fiind încreșterea nezdrujcinabilă a Sârbiei, care a refuzat să ne retrocedeze Macedonia. Eguizând toate mijloacele pacifice pentru realizarea acestui scop și pentru a pune un capăt suferințelor fraților noștri aserviți, am fost siliți să ordon armatei noastre să invadize Sârbia, pentru a da libertate fraților noștri și a îndeplini unitatea națională noastră.

Constat cu mandrie, că trupele noastre s'au aruncat asupra inimicului cu un avant incomparabil, cu o bravură extraordinară și combatând cot la cot cu trupele valoroase și acoperite de glorie ale aliaților noștri Germani și Austro-Ungari, au înfrânt complet în mai puțin de doară luni un inamic perfid, gonindu-l din teritorul său. Ele au îndeplinit ceva și mai glorios: spre rușinea civilizației și proprietății lor trecut, doar mari puteri — Anglia și Franța — au trimis trupe spre a sprijini și a consolida tirania sărbească asupra națională bulgare martirizate. Ele au fost gonite însă din Macedonia și acum nici un singur soldat înamic nu mai calăcă cu picioarele sale pământul scump al eroilor noștri, martir al trecutului și al prezentului glorios. Glorie și onoare victorioasei armate bulgare, care prin bravura ei, prin rezistența ei, prin avantul ei a făcut din nou celebră patria noastră și armele noastre, și-a dobândit o recunoaștere vecină din partea fraților liberăti, fiind fericită a împărtășit bucuria și entuziasmul lor în cursul neuitatelor scene emotionante, cari au avut loc în orașele și orașelele unde trupele noastre aduceau libertate și rupeau lanțurile sclaviei. *Ma închin înaintea memorie eroilor căzuți pe cîmp de bătălie, cari cu sângele lor au dat unitatea națională!*

Domnilor deputați! Guvernul meu vă va prezenta bugetul pe 1916 și cererea de credite necesare pentru nevoile răboiului, sprijinirea familiilor soldaților săraci, pentru menținerea ordinei și administrației în tările recuperate și ocupate de armata noastră, pentru organizarea teritoriilor, situate pe ambele maluri ale Mării, cari, conform acordului intervenit cu imperiul otoman aliaț, ni s'au cedat cu o dovadă de prietenie durabilă și de fericită colaborare pentru satisfacerea intereselor superioare, comune ambelor state. Guvernul meu va supune aprobării voastre toate proiectele cerute de importanță momentului de față pentru nevoile armatei, apărarea patriei și buna conducere a răboiului.

D-lor deputați! Sunt convins, că pătrunști de însemnatatea momentului prin care trecem și de conștiința de adevărătate patriotică, veți arăta în cursul activității voastre o unanimă solidaritate, care este mai mult de cît ori când necesară patriei.

Chem binecuvântarea cerească asupra lucările voastre și declar deschisă a două sesiuni ordinară a celei de a 17-a adunări naționale.

Trăiască naționala bulgară! Trăiască viteaza armată bulgară!

Partea literară.

Adevăruri eterne».

Meditații, predici, conferențe, cuvântări ocazionale, de Dr. Alexandru Nicolescu, secretar mitropolitan. Blaj 1915.

Intr'un frumos volum de 232 pagini și-a adunat tânărul și zelosul secretar mitropolitan din Blaj pârgă ostenelelor sale de până acum pe terenul literaturii teologice și al propagandei religioase. O mulțime de sfaturi creștinești cuprind aceste meditații, predici și conferențe, despre rost și valoarea cărora însuși alcătuitorul lor face în prefață următoarea mărturisire:

„De model și călăuză am avut pe marii oratori din Apus, cități la călcăiul fiecărei predici. Argumentele pe care le invoc nu sunt noi. Sunt comune și generale. Le afă omul aproape în toate predicile și meditațiile autorilor mai de seamă. Nouă este numai gruparea lor... Nouă este poate și limba (?) pe care o folosesc, năzund să o țin, cătă m'au iertat puterile, la nivoul (!) literar reclamat de importanță materiei. În aceasta mi-am servit de călăuză Sf. Vasile cel mare și Sf. Ambrozie, care au tras pe ascultători și prin eleganță dicțiunii lor. Iată în ce stă originalitatea temelor dezvoltate din partea-mi. Altă originalitate nu-mi reclam. Aceasta ar fi semn de superbie, de care pururea m'am ferit.

Oarecare superbie s'ar putea întrezi în chiar titlul cărții, «Adevăruri eterne» și un titlu prea superb și pretențios, considerând, că paginile ei conțin și adevăruri, care nu sunt de loc eterne, nici absolute, ci foarte relative și efemere, ca d. e. părerile episcopului din Speyer, Mihail von Faulhaber, sau întreaga litanță de citări, îngămadite în partea a 2-a a conferenției despre «Credință» (pag 189—231), cu scop de a convinge pe iubință să domini ascultători «despre adevărătatea» (!) credinții creștine așa cum li se propovedește în sănătul bisericii catolice, Stâlpul adevărului prin gura loțiitorului lui Hristos, Pontificale Romei».

Dacă ar lipsi această notă militantă papistă, carte ar putea să fie mai simpatică, deși dicțiunea nu e tocmai așa eleganță, cum pare a o crede autorul. Expressiuni ca «notele adevărătății» sau «crugăciunile sfinte din cărțile noastre liturgice pot trage degetul oricând cu oricare altă rugăciune, fie în privința profundității și sublimității dogmatice, fie a unicăunii lor speciale» (p. 182) sunt deadreptul supărătoare. Ele denotă o dicțiune mai curând neglijentă, decât elegantă.

De alt el nu prea înțelegem, ce va fi îndreptățit pe părintele Nicolescu să creată despre sine, că folosește o limbă nouă, cum afirmă în prefață. Sf. Sa mai are și o notă personală destul de pronunțată. La începutul conferenței despre credință vorbește d. e. în tonul acesta: «Astăzi prănuim doar memoria Sf. Nicolai dela Mira Lichiei, care a strălucit mai cu seamă prin credința lui neclintită. Prin cîvantul meu aşadar, sunt prea convins, voi pricina mare bucurie și acestui sfânt, și nu mă îndoesc, că acest taumaturg mă va ajuta în opera ce săvârșesc spre mărire lui Dumnezeu, onoarea lui, și binele vostru...»

Din cauza unor părți de fățuă propagandă papistă cartea harnicului secretar consistorial din Blaj nu va putea să întâmpine, decât în măsură redusă și cu oarecare rezerve, complacerea celor ce nu se închină Pontificelui din Roma și nu pot considera drept adevăruri eterne toate lăudele debitate la adresa lui, știind, că paginile de lumină și de umbră sunt de o poartă și se succedează în istoria papismului cu aceeașă regularitate dureroasă, ca și în istoria altor instituții. Cartea se poate procura dela autorul din Blaj (Bála Szalvá). Prețul unui exemplar 3 cor. 20 fileri.

Teatru.

Luni, în 3 Ianuarie: *Drotarul*, operă în 3 acte de Fr. Léhar.

Martă, în 4 Ianuarie: *Risipitorul*, feerie în 5 acte de Raimund, cu aduse de cantece și dansuri. Se reprezintă în beneficiul casieriei Adela Herbert.

Postă redacției

Nr. 458/1915.

(231) 1-3

Concurs repetit.

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III. **Almașul mic** cu filia **Bunești**, conform înaltului ordin consistorial dela 10 Nov. 1915 Nr. 10895 Bis., prin aceasta se publică din oficiu concurs nou cu termin de **30 zile** dela prima apariție în foaia „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt cele fasonate în coala B. pentru congruă.

Cererile de concurs să se trimită sub semnatului oficiu protopresbiteral în terminul deschis, iar concurenții sunt poftiți să se prezinte în parohie — cu stirea protopopului — spre a se face cunoscuți poporului.

Geoagiu-Algyógy, 17/30 Noemvrie 1915.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. român al Geoagiuului.

Ioan Popovici
protopresbiter.

Nr. 734/1915.

(229) 2-3

Concurs.

Pentru întregirea posturilor învățătoreschi dela școală confesionale din comune subsemnate din protopresbiteral Branului, se scrie concurs cu termin de **15 zile** dela prima publicare în foaia oficioasă „Telegraful Român”.

1. Fundata, cu salar anual 1200 cor., și anume: 160 cor. dela comuna bisericească, iar restul de 1040 cor. din ajutor de stat, asigurat prin rescrisul ministerial din 17 Septembrie 1914 Nr. 56302 VI. c. Cvartir în natură în edificiul școalăi.

Invățătorul ales este obligat să conducă elevii la biserică în Dumineci și sărbători și să instrueze și în școală de repetiție fără altă remunerație.

2 Măgură, cu salar anual de 1200 cor., și anume: 100 cor. din fondul bisericii, din venitul cantonal 60 cor., iar restul din ajutor de stat votat, având a se cere numai lievidarea lui după alegerea invățătorului, cvartir în natură, relut de grădină 20 cor.

Invățătorul ales este obligat să formeze elevii de școală eventual cu aduții și să instrueze și în școală de repetiție fără altă remunerație.

3. Simon, cu salar anual de 1200 cor., și anume 600 cor. dela comuna politică, iar restul dela stat, asigurat prin rescrisul ministerial Nr. 128,504/1912. Cvartir și grădină în natură.

Invățătorul ales este obligat să formeze elevii de școală eventual cu aduții și să instrueze și în școală de repetiție fără altă remunerație.

Doritorii de a ocupa unul din aceste posturi au să-și înainteze cererile instruite conform normelor în vigoare în terminul deschis subsemnatului oficiu protopresbiteral și înainte de alegere să se prezenteze poporului în biserică spre a-și arăta destieritatea în cantică și tipic.

Zernesti, în 8 Decembrie 1915.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. rom. al tractului Branului în conțelegeră cu comitele parohiale concernente.

Ioan Hamsea
protoptreb.

Nr. 663/1915.

(228) 3-3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei de clasa III **Sâniacob de Murăș**, din protopresbiteral Turda, devenită vacanță prin moartea parohului Vasile Orăsan, se publică concurs cu termin de **30 zile** dela prima inserare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt acelea statorite în coala B. pentru întregirea dela stat.

Cererile de concurs prezrate cu documentele prescrise de legile în vigoare, să se substearnă în terminul deschis, subsemnatului oficiu, iar concurenții să se prezenteze în vre-o Dumineacă sau sărbătoare în biserică spre a-și arăta destoinicia în căutări și a face cunoștință cu poporul.

Turda, 10 Decembrie 1915.

Oficiul protopresbiteral ort. român al Turdei în conțelegeră cu comitetul parohial concernent.

Iovian Murășan
protoptreb.**Peste sărat**

din România, calitate bună, se află de vânzare. Kila **3 cor.** (230) 1-2

Sibiu,
Strada Rozenanger Nr. 23.**Anunț.**

Să redusă prețurile cărților:

1. Arhiepiscopul și metropolitul Andrei baron de Șaguna, de N. Popa, arhim. și vicar arhiepiscopal, dela 5 cor. la **2 cor.**

2. Memorialul arhiepiscopal și metropolitului Andrei baron de Șaguna, sau luptele naționale politice ale românilor 1846-1873, de N. Popa, arhim., vic. arhiep. Tomul I, dela 2 cor. 60 fil. la **2 cor.**

3. Insemnările unui trecător. Crâmpene din sbuciumările dela noi, de O. Goga, dela 3 cor. la **1 cor. 50 fil.**

4. Desvoltarea primatului papal și influența lui asupra creștinătăii. Cercetări istorice, de S. Popescu, dela 1 cor. 25 fil. la **50 fil.**

Librăria arhidiecezana.

In editura comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane a apărut:

Biblia mică

sau

părți alese din sfânta scriptură, testamentul vechi și testamentul nou, cu binecuvântarea Înaltpreasfinției Sale Domnului **Ioan Mețianu**, arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și metropolit al românilor gr. or. din Ungaria și Transilvania.

Format plăcut 8° pe 272 pagini, cu următorul cuprins: A. Testamentul vechiu.

I. Întâia carte a lui Moise. Facerea lumii. Păcatul lui Adam și al Erei. Pedepsa lor. Făgăduința Mesiei. Uciderea de frate a lui Cain. Următorii lui. Vestirea poporului. Facerea corabiei. Potopul se începe. Potopul se sfârșește. Avraam primește în cîrtul seu pe ingeri, cari îl făgăduiesc fiu din Sara și îl descorepe perierea Sodomei. Isav și Iacob. Căsătoria lui Iacob. Iosif din pismă se vinde de frații săi. Iosif prin talcuirea visurilor lui Faraon se înalță la cîstea de Voevod. Căsătoria lui Iacob în Egipt la fiul său Iosif.

II. A doua carte a lui Moise. Eșire. Nașterea, creșterea, fuga și căsătoria lui Moise. Așezarea mîelului Paștelui. Moartea celor înțănui născuți, începutul eșirei. Sevârsirea eșirei. Perirea egipitenilor în marele război. Moartea lui Moise și ce urmează după aceea. Tablele legii

III. A treia carte a lui Moise. Levitic. Sfintirea preoților. Talcuirea celor zece porunci și a altor legi.

IV. A patra carte a lui Moise. Numerile. Va-leam vrea se blasphemie pe Israeleni. Asina lui vorbește. Legea despre bunurile de moștenire. Iisus Navi se pun în locul lui Moise povătitor poporului.

V. A cincea carte a lui Moise. A doua lege. Repetearea celor zece porunci ale lui Dumnezeu. Moise predă direcțoria sa, și aşază pe Iisus fiul lui Navi în locul său. Moartea lui Moise și ce urmează după aceea.

VI. Cartea lui Iisus Navi. Israfil trece cu urme nundate prin Iordan. Cuprinderea și risipirea cetei Ierihonului.

VII. Cartea judecătorilor lui Israfil. Vîțea prorocitei Deborei, a lui Varac și a lui Iail. Invincerea lui Gedeon asupra lui Midiam. Vîțea, nuntă și găcitură lui Samson.

VIII. Cartea I-a a împăraților. Înălțarea lui Samuil. Moartea lui Eli și a fiilor lui. Unglele lui Saul de împărat. Lupta lui David cu uriașul Goliat.

IX. Cartea II-a a împăraților. Unglele lui David de împărat.

X. Cartea III-a a împăraților. Căsătoria, rugăciunea și judecata lui Solomon. Biserica lui Solomon. Ilie ucide pe preotii lui Vaal.

XI. Cartea IV-a a împăraților. Cele cinci minuni ale lui Eliseu. Neemân se curăță de boala.

XII. Cartea lui Iosif. Nenorocirea și răbdarea lui Iosif.

XIII. Psaltirea. Cântarea lui David când a scăpat din mâna lui Saul.

XIV. Pildele lui Solomon. Lauda înțelepicinii în viața omenească. Lauda muierii muncitoare.

XV. Ecclasiastul lui Solomon. Toate și au vrămea lor. Mijloacele fericirii.

XVI. Eremia. Vedenia despre smochine.

XVII. Daniil. Daniil talcuiște visul lui Navuhodonosor. Scăparea din groapa leilor.

XVIII. Proorul Iona. Chemarea, neascultarea și pedepsa lui Iona. Rugăciunea lui Iona pentru scăpare.

XIX. Tovie. Rugăciunea bătrânlui Tovie, a Sarei și ascultarea rugăciunii lor. Voia din urmă a lui Tovie și sfâtuire către fiul său.

XX. Iudita. Iusitul îndemn și bunul stat al Județei către bătrâni poporului. Tăierea capului lui Olfern. Mulțimila Iuditei și a poporului ei.

XXI. Cartea înțelepicinii lui Solomon. Rugăciunea către Dumnezeu pentru înțelepicinu.

XXII. Cartea înțelepicinii lui Iisus fiului lui Sirach. Despre ascultarea pruncilor către părinți, și despre adevarata smereenie. Lauda femeilor bune, și mustarea celor rele.

XXIII. Cărțile Macaveilor. Despre nedumneirea și tirania lui Antioch. Despre statornicia celor septete frați Macavei și a mamei lor.

B. Testamentul nou.

Năstarea lui Ioan Botescătorul. Bunavestirea Năsterea lui Iisus. Intimpinarea Domnului. Magia dela răsărit. Fuga în Egipt. Botescul lui Iisus. Îspiteria lui Iisus. Nunta din Cana. Samarineanca la putul lui Iacob. Slăbăognul dela lacul Vitezda. Cuvântarea de pe munte. Invierea tinărului din Nain. Invierea ierii lui Iair. Schimbarea la față. Vindecarea orbului din năstere. Samarineanul cel indurat. Cina cea mare. Fiul cel răticit. Bogatul și Lazar cel sărac. Vameșul și Fariseul. Zacheiu Vameșul. Filerii văduvei. Pilda Sămănătorului. Invierea lui Lazăr. Intrarea în Ierusalim. Cina cea de taină. Iisus în grădina Getsimani. Iisus înaintea Arh'ereilor. Patimile, răstignirea, moartea, înmormântarea lui Iisus.

Se află în vânzare la **Librăria arhidiecezana**, și se vinde legată solid și frumos cu 2 cor. + 20 fileri porto.

Revânzătorilor li se dă rabat 15%.

A apărut

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Carte de rugăciune,

în care se cuprinde: Rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; Psalmul „Milește-mă Dumnezeule”, etc.; rugăciunile mesei; Simvolul credinței; rugăciune de seara; rugăciune către Dumnezeu Tatăl; rugăciunea sfintei cruci; rugăciune către domnul nostru Iisus Cristos și rugăciune la nenorociri și alte necazuri.

Se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhidiecezana**, și se vinde legată în coloare roșie și vânătă cu **20 fileri**.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Preoților, profesorilor și învățătorilor, la comanda de cel puțin 50 exemplare, pe lângă achitarea prețului sau expedarea cu rambursă, li se dă 20% rabat.

Este o carte de rugăciune foarte coerentă și bună pentru trebuințe susținute ale orii căruia creștin, ci și ca dar la copii, precum și pentru ostaia din resboi, atât după cuprins, cât și după format și exterior.

A apărut

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Rânduiala Liturgiei**Carte de rugăciune**

pentru tinerimea gr.-or. ort. română

în care se cuprind: Rânduiala Liturgiei; rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei Treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; psalmul 50 „Milește-mă Dumnezeule” etc.; Simvolul credinței; tropare de cerere; rugăciunea sfântă din Eremul; rugăciunile mesei; rugăciune de toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu; rugăciune către sfântul Nicolae; rugăciune înainte de mărturisire; rugăciunile înainte de împărtășirea cu s. cuminecătură ale marei Vasile și Ioan Gură de aur; rugăciuni după împărtășirea cu s. cuminecătură; rugăciunile de seara și rugăciunea cinstei crucii.

Se află în deposit spre vânzare la **Librăria arhidiecezana**, și se vinde legată frumos, în coloare roșie, cu **40 fileri**.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Revânzătorilor li se dă rabat **20%**.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezana în Sibiu:

Frumoasa din Nor

și alte povești

E. Hodoș.

Prețul 2-50 cor. + porto 20 bani.

A apărut

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Acaftistul

Presfintei Născătoarei de Dumnezeu și alte rugăciuni, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Domn **Ioan Mețianu**, arhiepiscop-mitropolit al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Ungaria etc.

In aceasta ediție augmentată, (471 pagini) se cuprind:

Rugăciunile dimineții, de seara și pentru fiecare zi din săptămână. Canonul de rugăciune de toate zilele. Rugăciunile dumnezești Liturgii. Canon de pocăință către Domnul nostru Iisus Christ